

За да установят в коя посока се намират откраднатите вещи, на реката носят кърмаче, държат го над водата и казват:

*„Pen mánge, oh Nivaseya
Čaveskro vástehá
Kay hin m'ro gráy,
Ujes hin čavo,
Ujes sár o kam
Ujes sár páñi
Ujes sár čumut
Ujes sar legujes?
Pen mánge, oh Niváseyá.
Cáveskro vastchá
Kay hin m'ro gráy!“*

*„Посочи ми, Ниваши,
чрез ръката на това дете!
Де е моят кон?
Чисто е детето,
чисто като слънцето,
чисто като водата,
чисто като луната,
чисто и пречисто.
Посочи ми, Ниваши,
чрез ръката на това дете!
Де е моят кон?“*

Тук виждаме илюстрация на широко разпространеното вярване, че невинното дете е мощен посредник в предсказанията и магиите. Клетвата „чрез ръката“ и днес е изключително популярна сред всички цигани. „Аро miro dadeskro vast!“ („Чрез ръката на баща ми!“) е една от най-силните клетви в Германия („Die Zigeuner“¹⁵¹ от Рихард Либих) и аз срещнах един стар циганин в Англия, който я знаеше.

Ако човекът, който търси откраднатите си вещи, види върбови клонки, заплетени на възел, той го затяга и казва:

*„Me avri pčándáv čoreskro báçht!“
„На крадеца късмета затягам!“*

Сред циганите съществува поверието, че тези възли са сплетени от самодивите и който ги развърже, развързва собствения си късмет или този на човека, за когото мисли (вж. Рохолц, „Alemannisches Kinderlied und Kinderspiel aus der Schweiz“¹⁵², с. 146). Тези върбови възли са особено употребява-

¹⁵¹ „Циганите“ (нем.) – б. пр.

¹⁵² „Алемански детски песни и игри от Швейцария“ (нем.) – б. пр.